

כַּעַם בַּשָּׁנָה מִתְמַלֵּאת הַעֲרֵה הַהוֹדִית הַשְּׂקֵמָה
 פּוֹשְׁקֵר בַּעֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי גַמְלִים מְקוֹשְׁטִים
 מִכִּדְסָה וְעַד קֶצֶה הָאוֹזֵן. יֵשׁ מֵי שְׂמוּכָר, יֵשׁ מֵי
 שְׂקוּנָה, וּבְסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר כּוֹלֵם חוֹזְרִים הַבֵּיתָה
 מְרוֹצִים - עִם אֹ בְלֵי גַמֶּל חֲדָשׁ

כָּתַב וְצִילַם: יוֹתָם יַעֲקֹבְסוֹן

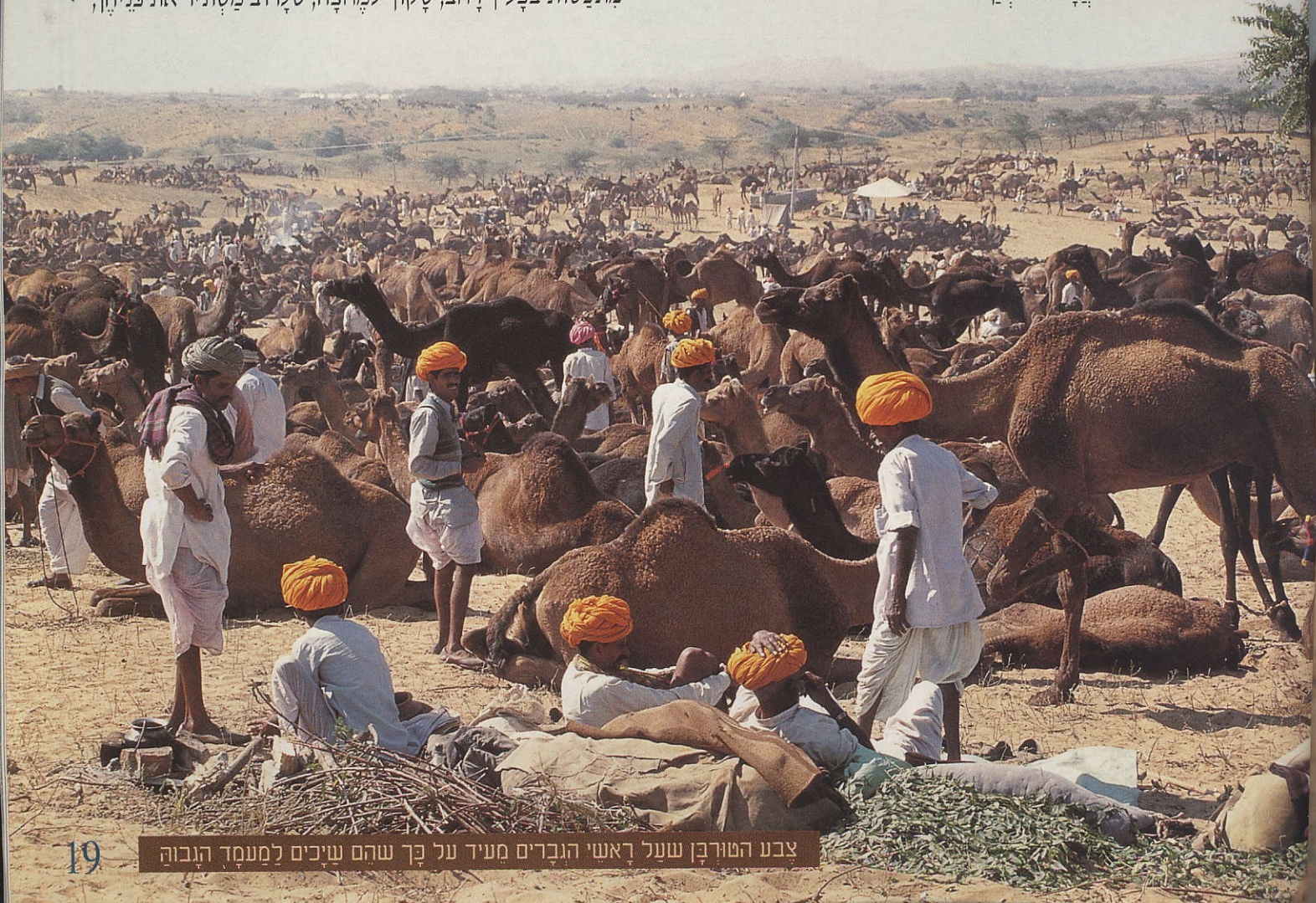
אֵינֶם פְּעַם 50 אֶלֶף גַּמְלִים, אוֹ מִלְיוֹן אֲנָשִׁים
 שְׂפוּלָם לְבוֹשִׁים בְּבִגְדִים צְבֻעוֹנִים, אוֹ אִשָּׁה
 שְׂעוֹנֶדֶת תְּכָשִׁיטִים בְּמִשְׁקַל שְׁנֵי ק"ג? אֵת כָּל אֵלֶּה
 וְעוֹד נִיתֵן לְרֹאוֹת בְּפִסְטִיבֵל שְׂמֵתִקִּים פְּעַם בַּשָּׁנָה
 בַּעֲרֵה פּוֹשְׁקֵר.

פּוֹשְׁקֵר נִמְצָאת בַּהוֹדוּ, בְּלֵב אַזוֹר מְדַבְּרֵי לְמַחְצָה. הַעֲרֵה עֲצֵמָה
 בְּנוֹיָה סְבִיב אֶגֶם קָטָן. הָאֶגְדָּה מְסַפֶּרֶת, שְׂאֵת הָאֶגֶם יֵצֵר
 בְּרֵהָאֵמָה, הָאֵל בּוֹרָא הָעוֹלָם, וּמֵאֵז הָאֶגֶם וְהַעֲרֵה שֶׁלְּחוּפוֹ
 נַחֲשָׁבִים קְדוּשִׁים. לְצַד הָאֶגֶם נִמְצָא מְקַדָּשׁ לְאֵל, וּפְעַם בַּשָּׁנָה
 נַחְגִּיגוֹת שֶׁם חֲגִיגוֹת גְּדוּלוֹת לְכַבוֹדוֹ.

לְחֲגִיגוֹת הָאֵלוֹ מְגִיעִים כְּפָרִיִּים מִכָּל רַחְבֵי הָאֶזְרוֹר. הֵם לְבוֹשִׁים
 בְּמִיטָב מְלִבוּשֵׁיהֶם, כְּנִיָּאָה לְטַקְס דְּתֵי. הַגְּבָרִים, שְׂרָבִים מֵהֶם
 צְאֲצָאִים לְמִשְׁפָּחוֹת לוחָמִים, מְסַלְסָלִים כְּלָפֵי מַעֲלָה אֵת קִצּוֹת
 הַשְּׂפָמִים הַגְּדוּלִים שֶׁלָּהֶם. בְּמִקּוֹם מְכַנְסִיִּים הֵם כּוֹרְכִים יִרְעֵת
 בְּד לְבָנָה סְבִיב הַמוֹתְנִיִּים, וּמַעֲלִיקָה - חוֹלְצָה צְחוּרָה. עַל
 הַרְגָלִיִּים הֵם נוֹעֲלִים נְעִלֵי עוֹר מִיּוֹחֲדוֹת, מַחוֹדְדוֹת בְּקִצּוֹתֵיהֶן,
 שְׂנֵאוֹת כְּמוֹ סִירוֹת. עַל הָרֵאשׁ הֵם חוֹבְשִׁים טוֹרְבָן - בְּד
 שְׂאוֹרְכּוֹ לְפָחוֹת שִׁישָׁה מְטָרִים, הַמְלוּפֵף פְּעָמִים רַבּוֹת, כְּמוֹ
 פְּקֵעַת צֶמֶר, סְבִיב הָרֵאשׁ. צְבֻעַ הַטוֹרְבָן מְצִיָּן אֵת מַעֲמָדוֹ
 הַחֲבֵרְתִי שֶׁל הַחוֹבֵשׁ אוֹתוֹ: טוֹרְבָן כְּתוּם אוֹ צְהוּב מְצִיָּן מַעֲמָד
 גְּבוּהָ, וְאֵילוֹ טוֹרְבָן רוֹד אוֹ אָדוּם מְצִיָּן מַעֲמָד נְמוּךְ יוֹתֵר.

הַנְּשִׁים לּוֹבְשׁוֹת חֲצָאִיוֹת בְּצֻבְעִים עִזִּים וְחוֹלְצוֹת תּוֹאֲמוֹת. הֵן
 מִתְפַּסּוֹת בְּצַעֲפֵי רַחֵב, שְׂקוּף לְמַחְצָה, שְׂלוֹרֵב מְסַתֵּיר אֵת פְּנֵיהֶן,

צְבֻעַ הַטוֹרְבָן שֶׁעַל רֵאשֵׁי הַגְּבָרִים מַעֲיֵד עַל כֶּךָ שֶׁהֵם שִׁיכִים לְמַעֲמָד הַגְּבוּהָ

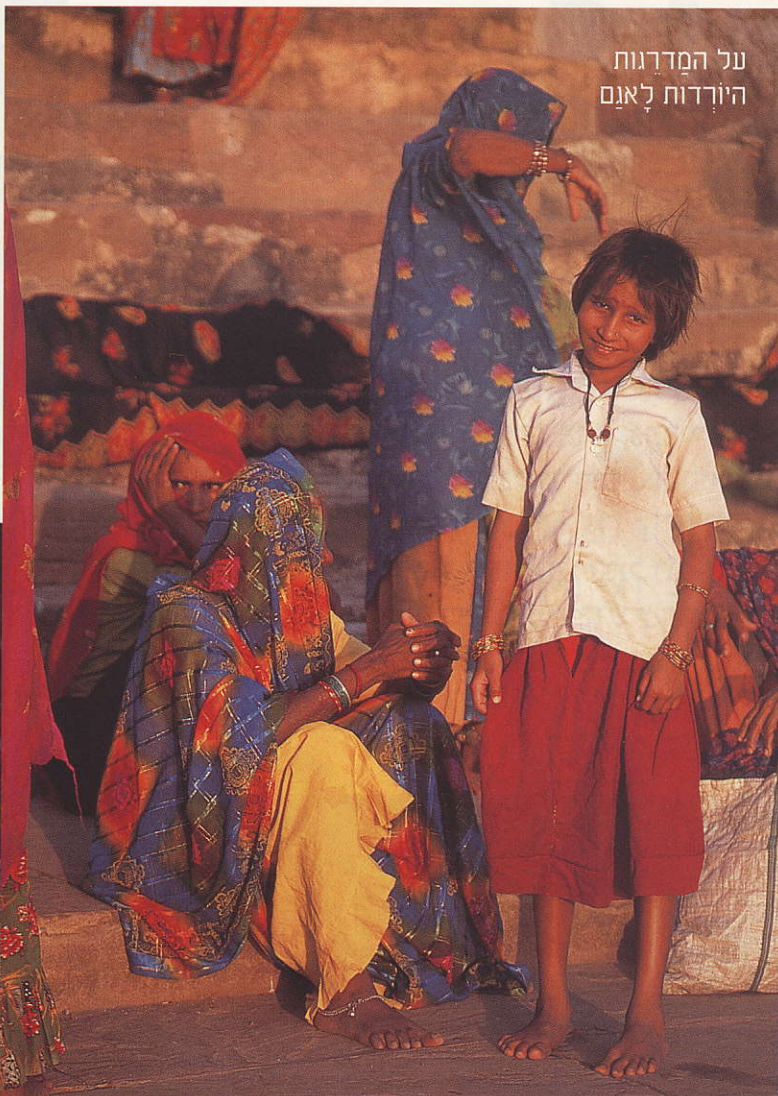

בַּצַד יֵשֵׁב יַלְד־נְזִיר
וְהַעֵיִק בְּרִכּוֹת
תְּמוּרַת נְדָבוֹת שֶׁל
כֶּסֶף וּמְזוֹן

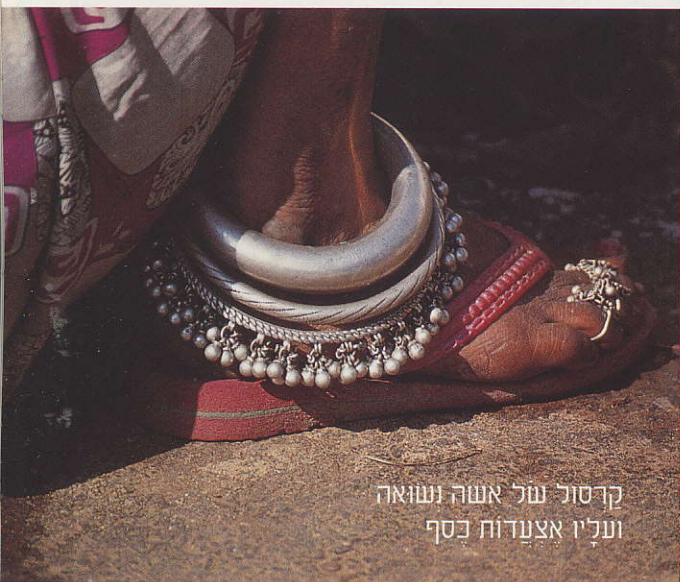

והן מציצות דרפו בהקבא. הן מתהדרות בשלל תכשיטים: מחרוזות ועגילים, צמידים רחבים, אצבעות לקרסוליים וטבעות. לכל הנשים יש גום באף. לעתים הן כה גדול, עד שקושרים אותו בחוט לאוזן כדי שישאר במקומו. התכשיטים האלה עשויים כסף טהור ומשקלם רב מאוד. הילדים, לעומת זאת, לבושים לרוב בפשטות, אולם לחלקם, ובעיקר לתינוקות, יש איפור עבה סביב העיניים. האיפור נועד להגן עליהם מפני שדים ורוחות.

על המדרגות
היורדות לאגם

קרסול נשל אשה ושואה
ועליו אצבעות כסף

ה'רד הגדול

כל עולי-הרגל מגיעים לפושקר כדי להתפלל במקדש, להגיש לאל מנחה, ולטבול באגם הקדוש. במהלך השעות בפושקר הם מקימים מחוץ לעירה מעין עיר, שפולה אוהלים וביניהם מדורות לבישול. על גבעת חול בסמוך לעירה מתקים יריד גדול. ניתן למצוא בו סחורות מסחרות שונות: כלי בית וכלי עבודה, בגדים ומאכלים, אך הדבר הנפוץ ביותר הוא גמלים. במקום שבו הכבישים מועטים משמש הגמל ככלי תחבורה וכבהמת משא עמידה. מן הצמר של הגמל ומעורו מכינים בגדים ויריעות, ואת החלב שותים. כל אדם שברשותו גמלים למכירה מביא אותם עמו ליריד, גם אם הוא צריך

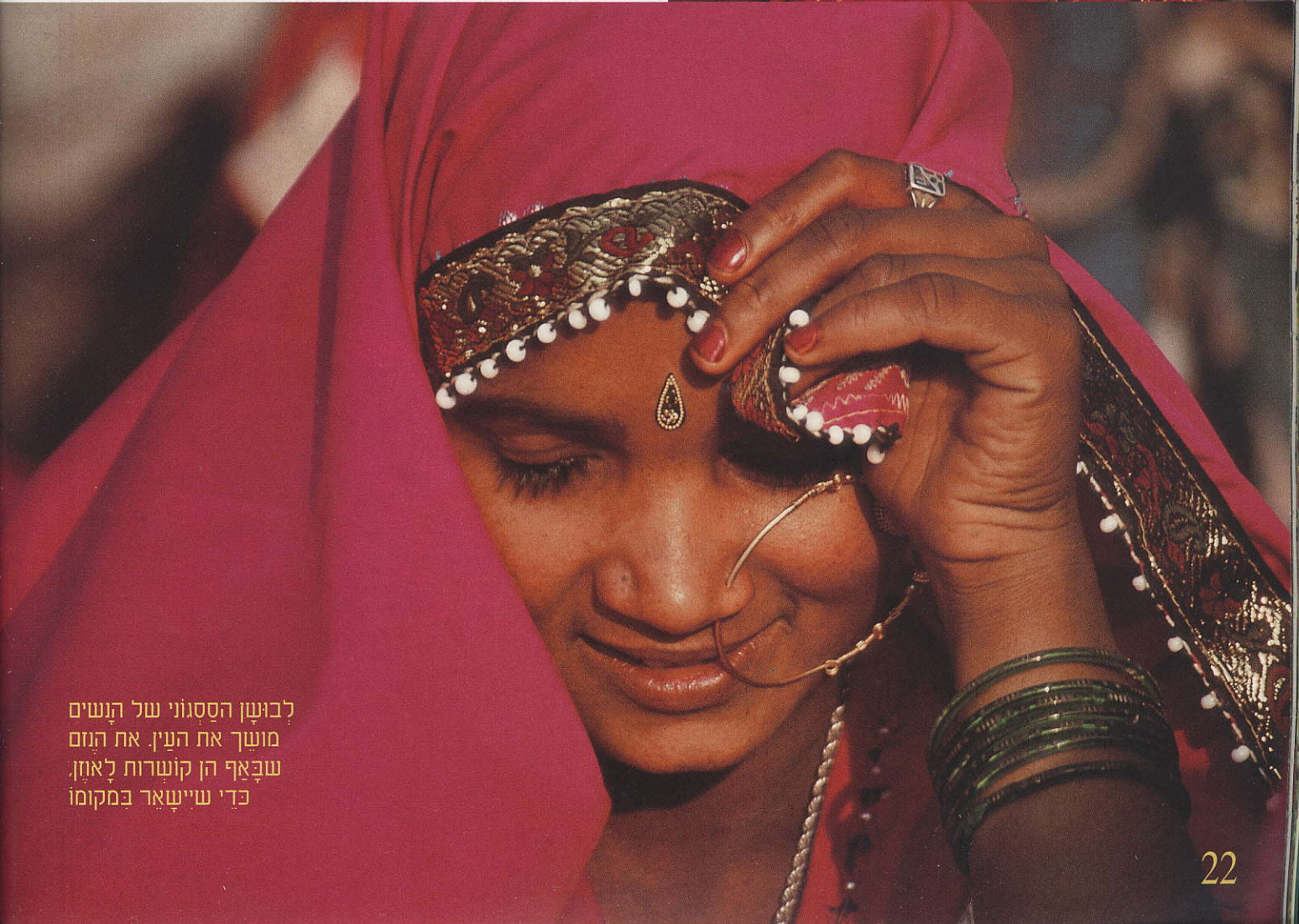

עולי-הרגל נוהגים להשליך אוכל לקופי
הלנגור המסתובבים בעירה

ללכת בחברתם כמה ימים, ואפילו שבועות. הגמלים מקושטים להפליא - מחרוזות מונחות על צוארם, רעשנים נקשרים לרגליהם, ופרותם מוברשת ונצבעת בדוגמאות שונות. בנחירי הגמלים יש נזמים, ואת הרתמות מקשטים בפונפונים. עם תחילת היריד מתקבצים על הגבעה עשרות אלפי גמלים, זה לצד זה. ממרחק הם נראים כמו המון נמלים רוחשות. מי שרוצה לקנות גמל, משוטט בין הבהמות ובוחר אותן משן ועד פרסה. כשאדם מוצא גמל שעונה על כל דרישותיו, מתחיל משא-זמתן על המחיר בינו לבין בעל הגמל. לעתים המשא-ומתן יכול להימשך שעות, ואפילו ימים, אך הוא תמיד מתנהל בשקט ובנעימים. בסופו של דבר כל צד סופר את השטרות, והגמל נלקח על-ידי בעליו החדשים.

לקראת סוף היריד מתרוקנת העירה מעולי-הרגל. רוב הגמלים נמכרים ונלקחים על-ידי הקונים לביתם החדש. עיר האוהלים הגדולה מפורקת, ופושקו חוזרת להיות מקום שילו ושקט - עד השנה הבאה. 🍌

לבושן הססגוני של הנשים מושך את העין. את הזמן שבאף הן קושרות לאוזן, כדי שישאר במקומו